

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság
6.Kbf.26/2013/32. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. november 25. napján V. r. és VI. r. vádlottak távollétében megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. december 18. napján kihirdetett Kb.I.10/2012/89. számú ítéletét **megváltoztatja**.

III.r. vádlott által 2012. május 14. napjától 2012. május 16. napjáig őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába ugyancsak beszámítani rendeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet III. r., V. r., VI. r. és VIII. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

III.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből V. r. vádlottat 3.440 (Háromezer-négyszáznegyven) forint, VI. r. vádlottat 5.582 (Ötezer-ötszáznyolcvankettő), VIII. r. vádlottat 5.583 (Ötezer-ötszáznyolcvanhárom) forint megfizetésére kötelezi.

A másodfokú eljárás során felmerült további 23.400 (Huszonháromezer-négyszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. december 18. napján kihirdetett Kb.I.10/2012/89. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rb. részben folytatólagosan, részben társtettesként hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntetében, valamint 2 rb. hivatali visszaélés büntetében, ezért halmazati büntetésül 1 évi és 4 hónapi börtönbüntetésre, 30.000 forint pénzmellékbüntetésre és 30.000 forint erejéig vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a

szabadságvesztés tartamába beszámította és a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **II.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki társtettesként hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 1 évi börtönbüntetésre és 30.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **III.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rb. hivatali vesztegetés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - mint többszörös visszaesőt - 2 évi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte, és a vádlottat a feltételes szabadság kedvezményéből kizárta. **IV.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért 8 hónapi börtönbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. **V.r. vádlottat** - távollétében - bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért, - mint többszörös visszaesőt - 1 évi börtönbüntetésre és egy évi közügyektől eltiltásra ítélte. **VI.r. vádlottat** - távollétében - bűnösnek mondta ki, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért 8 hónapi fogházbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. **VIII.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében ezért, - mint többszörös visszaesőt - 270 napi tétel, napi tételenként 300 forint, összesen 81.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **IX.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetésebe, ezért - mint visszaesőt - 270 napi tétel, napi tételenként 300 forint, összesen 81.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, valamint az felmerült bűnügyi költségről.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindegyik vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott és védője valamint a II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A III.r. vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek. A IV.r. vádlott és védője szintén tudomásul vételt jelentettek be. Az V.r. vádlott védője és a VI.r. vádlott védője felmentésért fellebbeztek. A VIII.r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A IX.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletét tudomásul vették. Így az elsőfokú ítélet az I.r., II.r., IV.r. és IX.r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.91/2012/7. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben - az V.r. és VI.r. vádlottak távollétében -, hogy a III.r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt a végrehajtandó börtönbüntetés tartamába számítsa be. Indítványozta a fellebbezések elutasítását.

A III.r. vádlott a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához címzett beadványában kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét.

A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert egyrészt a katonai tanács az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, illetve a tényállás részben iratellenes. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III.r. vádlott bűnösségére az I.r., II.r. és IV.r. vádlottak vallomásai, valamint a híváslisták adatai alapján vont következtetést. Kifejtette, hogy sem az I.r., sem a IV.r. vádlott vallomása nem olyan következetes, hogy arra bűnösséget lehetne alapozni. Igaz, hogy ezen vádlottak önmagukra nézve is terhelő vallomást tettek, de vallomásuk nem volt teljesen következetes, így ők nem tekinthetők szavahihetőknak. Kifejtette ezen túlmenően fenntartását az I.r. vádlott vallomásainak felvételével kapcsolatban. Így kifogásolta azt, hogy az I.r. vádlott kihallgatására első alkalommal 0.00 - 1.00 óra között került sor. Kifogásolta azt is, hogy elsőként tanúként hallgatták ki, pedig nyilvánvaló volt, hogy gyanúsítottak tekintik. A híváslisták adataival kapcsolatban kifejtette, hogy egyes telefonszámokat kizárólag az I.r. vádlott vallomásai alapján kapcsolják a III.r. vádlotthoz. Az elsőfokú bíróság által a III.r. vádlottal összefüggésbe hozott telefonszámok közül van olyan, amelyik átirányított hívást tartalmaz, ami a bv. intézetben lévő fogvatartott esetében nem értelmezhető.

Az V.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítve, azt elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében tartotta fenn. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott bűnössége irányába, kizárólag egyetlen bizonyíték, az I.r. vádlott vallomása hatott. Egyébként az V.r. vádlott következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését, valamint az ügyben számos tanút hallgattak ki, fogvatartottakat, akik nyilatkoztak arra, hogy az V.r. vádlott nem kapott több csomagot, mint ami általában engedélyezve volt.

A VI. és VIII.r. vádlottak védője az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést mindkét védenccé tekintetében fenntartotta és a VI.r. vádlott tekintetében annak felmentésére, míg a VIII.r. vonatkozásában a kiszabott pénzbüntetés enyhítésére tett indítványt. A VI.r. vádlott esetében arra hivatkozott, hogy csupán egyetlen bizonyíték az I.r. vádlott vallomása áll rendelkezésre ezen védenccé vallomásával szemben. Míg a VIII.r. vádlott esetében arra hivatkozott, hogy a bekövetkezett jelentős időmúlásra figyelemmel már a kiszabott pénzbüntetés is eltúlzottnak tekinthető.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a másodfokú ügyészi indítványban foglaltakat fenntartotta. A tényállás megállapításával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság igen részletesen és logikusan megindokolta mérlegelési tevékenységét, utalt arra, hogy egy zárt logikai lánc állapítható meg, így nem lehet eltérően értékelni a

bizonyítékokat másként, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette. Nem kétséges, hogy az ügyben jelentős időmúlás következett be, azonban a cselekmények súlya miatt enyhébb büntetések kiszabására nincs lehetőség. Figyelemmel arra, hogy a VIII.r. vádlott többszörös visszaeső, így egyáltalán nem indokolt az enyhítés. A Btk.2.§-ában foglaltak alapján kizárólag a VI.r. vádlott esetében merül fel komolyan az, hogy a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy az elkövetéskori vagy az elbíráláskori jogszabályt alkalmazza, azonban arra figyelemmel, hogy a VI.r. vádlott esetében fogház fokozat megállapítására került sor, ennek vizsgálata is okafogyottá vált. Ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a III.r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt időt a szabadságvesztés tartamába számítsa be.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán, úgy nyilatkozott, hogy végig kitartott korábbi vallomása mellett és következetes vallomást tett, szemben azokkal a vádlottakkal, akiknek vallomására az elsőfokú bíróság a terhelő tényállást alapozta. Elmondta továbbá, hogy a fogvatartás ideje alatt tönkrement az egészsége és a családi élete, ezért elsődlegesen felmentésére, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

A III.r. vádlott és védője, az V.r. és VI.r. vádlottak védője, valamint a VIII.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírálta. A Be.349.§ (1) bekezdése alapján azonban mellőzte a felülbírálatot az I.r. II.r., IV.r. és IX.r. vádlottak tekintetében, figyelemmel arra, hogy az ő vonatkozásukban az elsőfokú ítélet már jogerőre emelkedett.

Korábban a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. március 20. napján kihirdetett Kb.IV.150/2007/41. számú ítéletével **III.r. vádlottat** 2 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntette miatt mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - 1 évi és 4 hónapi börtönbüntetésre, valamint 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. **V.r. vádlott** a Btk.253.§ (1) bekezdésében ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt 1 évi börtönbüntetésre és 1 évi közügyektől eltiltásra ítélte. **VI.r. vádlottat** a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt 10 hónapi végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre, míg **VII.r. vádlottat** - mint többszörös visszaesőt - a Btk.225.§-ába ütköző és aszerint minősülő felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt 270 napi tétel, napi tételenként 300 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2009. január 28. napján kihirdetett 6.Kbf.59/2008/18. számú végzésével ezt az ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A határozatban kifejtett álláspont szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés a) pontja alapján megalapozatlan, felderítetlen volt és a ki nem küszöbölhető megalapozatlanság a vádlottak bűnösségének megállapítását lényegesen befolyásolta. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság több az elsőfokú katonai tanács által elkövetett eljárási szabálysértést is megjelölt. Végzésében előírta, hogy valamennyi vádlottat az eljárási szabályok pontos betartásával ismételt ki kell hallgatni, és meg kell kísérelni szembesítésüket. Ismételt ki kell hallgatni a korábbi eljárásban is kihallgatott tanúkat, az eljárási szabályok betartásával az okiratokat a bizonyítékok közé emelni. Az elsőfokú ítélet tényállásában rögzített körülményekkel kapcsolatban további okiratok beszerzését, illetve további bizonyítás lefolytatását írta elő, a megismételt eljárásra vonatkozóan.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásával kapcsolatban észlelte a másodfokú bíróság, hogy a katonai tanács tárgyalása során az V.r. és VI.r. vádlottak tekintetében a Be. XXV. fejezete szerinti távollétes eljárásra tért át, és ezen vádlottakat távollétükben ítélte el. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a katonai tanács szabályszerűen megtette az V.r. és VI.r. rendű vádlottak felkutatására előírt intézkedéseket, majd elfogató parancsot bocsátott ki velük szemben, és az előírt határidő leteltét követően a katonai ügyészség indítványt tett a büntetőeljárás távollétükben történő lefolytatására. Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság azt is, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be.530.§ (2) bekezdésében írt valamint a 70.§ (5) és (6) bekezdéseiben írt rendelkezéseket, amikor hirdetményi úton nem idézte ezen vádlottakat. Megállapítható azonban, hogy ez az eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetve a bűnösség megállapítására, figyelemmel arra, hogy az V.r. és VI.r. vádlottak az elsőfokú bírósági eljárásban a bizonyítás teljes időtartama alatt jelen voltak, törvényes jogaikat gyakorolhatták, valamint védőik az eljárás teljes időtartama alatt jelen voltak. Az elsőfokú bíróság az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

A III., V., VI.r. vádlottaknak és védőiknek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A III.r. vádlott az eljárás teljes időtartama alatt tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III.r. vádlott védekezésével szemben a tényállást az I., II., IV. vádlottaknak az önmagukra nézve is terhelő vallomásai alapján állapította meg, figyelemmel arra, hogy ezen vallomásokon túlmenően a III.r. vádlott bűnösségét támasztották alá, tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása, valamint az iratok között rendelkezésre álló híváslisták adatai is. Az V.r. vádlott a nyomozás során és a tárgyaláson is tagadta a terhére rótt bűncselekmény

elkövetését. A VI.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, azonban fenntartotta a nyomozás során tett tagadó vallomását. Nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor az V.r. és VI.r. vádlottak tagadásával szemben a II. tényállási pont vonatkozásában a tényállást az I.r. vádlottnak a mind magára mind az V.r. és VI.r. vádlottakra nézve terhelő vallomása alapján állapította meg. Ezen vallomását alátámasztották a bizonyítás egyéb adatai, így a fénykép alapján történő felismerésre bemutatás eredménye, valamint az, hogy az I.r. vádlott azonnal helyesen írta le a VI.r. vádlottnak a külsejét, illetve jelölte meg az általa használt gépkocsit. A VIII.r. vádlott a tárgyaláson nem tett vallomást, a nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a VIII.r. vádlott tagadó vallomásával szemben a tényállást az I.r. vádlottnak az önmagára nézve is terhelő vallomása alapján állapította meg, figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott vallomását támasztották alá a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a lefoglalt tárgyi bizonyítási eszköz.

Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 11. oldalától a 18. oldal közepéig részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a III.r. V.r. VI.r. és VIII.r. vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a felülbírálattal érintett vádlottak és védőik fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A III.r. vádlottat érintően előterjesztett megalapozatlanságra hivatkozó érvelés alappal nem bírt. Ellenkezőleg, az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a III.r. vádlottnak és védőjének, valamint az V.r. és VI.r. vádlottak védőinek a bizonyítékok átértékelésére, a tényállás átmérlegelésére, és ezen keresztül védenek felmentésére irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek. A megismételt eljárás során a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a hatályon kívül helyező végzésben előírtakat teljesítette.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **III.r. vádlott** bűnösségét 2 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés bűntettében, **V.r. vádlott** bűnösségét a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés bűntettében, **VI.r. vádlott** bűnösségét a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés bűntettében, míg **VIII.r. vádlott** bűnösségét a Btk.225.§-ba ütköző felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés bűntettében állapította meg. A másodfokú

bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 18. és 19. oldalán kifejtett jogi álláspontját, melyet csupán annyiban egészít ki, hogy az I.r. és II.r. vádlottak a Btk.137.§ 1/I. pontja alapján voltak hivatalos személyek. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a másodfokú felülbírálat során a Btk.2.§ főszabályában foglaltakra figyelemmel az elkövetés idején hatályos büntetőtörvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az adott bűncselekményeket mind az 1978. évi IV. tv. mind a 2012. évi C. törvény azonos módon határozza meg, és azonos büntetési tételt fűz hozzájuk. A büntetés kiszabására vonatkozó egyéb szabályok tekintetében sem tekintendő a másodfokú elbíráláskori törvény enyhébbnek.

A vádlottaknak és védőiknek enyhítésre irányuló fellebbezései sem alaposak. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülmények, és nem tévedett, amikor a III., V., VI., és VIII.r. vádlottakkal szemben a rendelkező részben írt büntetéseket szabta ki. A többszörös visszaeső III. és V.r. vádlottakkal szemben nem volt mellőzhető a végrehajtandó börtönbüntetés kiszabása, és indokolt volt velük szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is. Nem kétséges, hogy az ügyben igen jelentős időmúlás következett be, azonban a III.r. vádlott esetében a minimumhoz közeli, az V.r. vádlottnál pedig a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés kiszabására került sor. A VI.r. vádlott tekintetében - figyelemmel arra, hogy első bűnelkövetőről van szó - indokoltan szabott ki az elsőfokú bíróság próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a VIII.r. vádlott esetében - a cselekményének jóval kisebb tárgyi súlyára figyelemmel lehetőséget látott enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A 81.000 forint pénzbüntetés azonban kifejezetten enyhének tekintendő, annak további enyhítésére már nincs lehetőség.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a III. r. vádlott tekintetében hiányosan tartalmazza a szabadságvesztés tartamába beszámítható időt. Megállapítható ugyanis a rendelkezésre álló iratokból, hogy a vádlott a 2012. május 14-től május 16-ig őrizetben volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába ugyancsak beszámítani rendelte a Btk.99.§ (1) és (2) bekezdései alapján.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa III.r., V.r., VI.r. és VIII.r. vádlottak tekintetében - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a III.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetéséig eltelt időt a Btk.99.§ (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította.

A másodfokú bíróság az V.r, VI.r., és VIII.r. vádlottakat kötelezte a másodfokú eljárásban vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be.338.§ (1)

bekezdése alapján. A Be.338.§ (2) bekezdése alapján az eljárás során felmerült további 23.400 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. november 25. napján

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete III.r., V.r, VI.r. és **VIII.r. vádlottak** tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a VI.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

, 2013. november 25. napján

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:

Iván Erika
bírószági ügyintéző